

12te kongevalgte Medlem (Steffensen) gjorde nogle Bemærkninger til § 4. Forsaaavidt han mente, at denne Paragraf egentlig stod i en Slags Modstrid med Lovens 5—1—2, saa veed jeg dog ikke, at dette med Rette kan siges, da Lovforslaget jo kun gaar ud paa igjennem Kommunerne og i enkelte Tilfælde ved pekuniær Hjælp fra deres Side at sikkre Børnemoderen det Bidrag, som af Øvrigheden er paalaagt vedkomnende Barnefader. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Udtalelse om § 4. Denne Paragraf er jo bleven behandlet baade i Fjor her i Thinget og i Nar i Folkethinget, og jeg troede nu, at den var kommen i en saadan Stikfælselse, at man ikke kunde have Noget imod den. Det ærede Medlem mente heller ikke, at denne Paragraf i nogen Henseende vilde være til Skade enten for den Ene eller den Anden; men han mente, at den ikke vilde svare til sin Hensigt. Ja, derom kan der jo være forstjellige Meninger; men jeg vil rigtignok ønske, at vi nu indtil videre maa lade denne Paragraf blive staaende. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at det jo ikke var givet, at Alimenterationsbidraget som Børnet til Gode, fordi det udleveres til Moderen; thi saa kunde hun jo dandse det op. Ja, det kan jo være muligt; men der kom iøvrigt det ærede kongevalgte Medlem i Strid med det ærede Medlem for 11te Kreds, som sagde, at Kjærligheden til Børnene er lige stor hos Fattige og Rige. Det er jo altsaa et af de Spørgsmaal, man maa lade ligge. Jeg kan, som sagt, da jeg har en Del at gjøre med dette Lovforslag og har Interesse for det, ikke Andet end ønske, at det maa gaa sin rolige Gang. Det kunde naturligvis ikke falde mig ind at sige, at der ikke kunde være Tale om Ændringer paa den ene og den anden Side; men det forekommer mig, ja, det er jo maaste at foregribe det, men jeg yttre det nu med det Samme, at der nogle Medlemmer, der ønske at stille Ændringsforslag, saa kunne de jo stille dem mellem 1ste og 2den Behandling, uden at vi behøve et større Apparat dertil.

Justitsministeren (M e l l e m a n n): Jeg skal først begynde med den Bemærkning, som jeg allerede anthvædede i mit første Foredrag, at jeg naturligvis var forberedt paa, at de ærede Medlemmer, som vare mod det Princip, der er nedlagt i § 4, og som jo egentlig var Hovedsagen i Loven i Fjor — og der er jo kommet et enkelt Medlem til, som ikke var Medlem af Thinget i Fjor — kunde indtage den samme Stilling i Nar. Men det forekommer mig rigtignok, at man

maa være berettiget til at gaa ud fra, at det Flertal i alt Fald — om jeg ikke huster Feil, var det et endogaa meget overveiende Flertal — som i Fjor vedkjendte sig Principet i § 4 ved at vedtage Lovforslaget, ogsaa fremdeles i Nar vil gjøre det Samme, og jeg kan ikke Andet end sige, at dersom man ikke kan gaa ud fra, at hvad der saaledes blev vedtaget saa nylig som i forrige Samling her i Thinget og blev vedtaget med en betydelig Majoritet, vil Landstinget blive staaende ved under Sagens følgende Behandlinger, er egentlig enhver Forhandling mellem de to Thing og Regjeringen umulig; saa slipper Alting bort under Fødderne paa En, og saa, tror jeg, man kan sige, er der ingen Chancer for, at man kan føre Noget igjennem. Derfor har jeg vel tænkt, at de Samme, som protesterede mod dette Princip i Fjor, ogsaa maaste vilde benytte Vælligheden til at protestere mod det i Nar; men jeg kan ikke tænke mig, at Thingets store Flertal skulde ville gaa fra det, som blev vedtaget i Fjor. Det forekommer mig derfor ogsaa, at Debatten nu egentlig fornøftigvis kun kan dreie sig om de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget, siden det sidst blev vedtaget her i Landstinget. Smidertid skal jeg dog gjøre et Par Bemærkninger til disse Medlemmer, som have reist Tvivl igjen om Rigtigheden af Principet i § 4. Der vil jeg nu først gjøre den Bemærkning, at der er ingen Anledning til at sige, at Lovforslagets Forfattere eller de, der have holdt paa, de der have interesseret sig for Lovforslaget, skulde gaa ud fra, at Barnefaderen i Reglen hører til de velhavende Klasser. Nei, det er netop det, man ikke er gaet ud fra, thi var det Tilfældet, behøvede vi jo slet ikke dette Lovforslag. De Barnefædre, der høre til de velhavende Klasser, skulle vi nok faae Alimenterationsbidrag ud af ved de Midler, som den nu gjældende Lovgivning hjemler, og overfor dem behøve vi aldeles ikke noget Saadant som dette Lovforslag. Nei, Lovforslaget gaar netop ud fra, hvad der vistnok ogsaa ganske sikkert er Tilfældet, at det langt overveiende Antal af Barnefædre ikke hører til de velhavende Klasser, men hører til de tjenende Klasser, ere Tjenestekarle, Svende og Sligt, og at der derfor er en meget stor Fare for, at Kvinden ikke vil faae sit Alimenterationsbidrag af dem netop paa Grund af, at de ikke ere velhavende. — Man har dernæst gjort gjældende, at man ved dette Lovforslag vilde stille de uægte Børn eller deres Modre særdeles heldig, navnlig sammenlignede med ægte Børn, og man har der særlig peget paa forladte og fra-